

Một Chuyến Đi Ngang Cầu Mỹ Thuận

LÊ QUANG TIÊM

Vượt nửa vòng trái đất để về quê lo việc gia đình, cho dù là khá bận và bản tính hơi lười tôi cũng đã cố thu xếp thời gian để đi thăm một số nơi lân cận Sài Gòn. Một là để có dịp ngắm cảnh đồng quê, hai là cũng để gia đình và con cái có dịp đi một vòng về miền lục tỉnh nam bộ.

Ngồi trên chiếc xe mini van do một người bạn cũ lái, thời tiết khá oi bức và ẩm, hơi gió đồng quê lùa vào xe làm nhẹ đi cái nóng của VN. Chiếc xe chạy trên QL4 đã và đang được tu sửa, nhiều nơi vẫn còn thi công bằng thủ công. Các làn xe và lề đường đã được kẻ bằng loại sơn tốt nên không thấy còn bị tróc sau một vài ngày sơn. Đôi nơi dọc theo lề đường còn được gắn các paving markers có tác dụng như các rumble strips để giúp cho các bác tài ngủ gục, lạc tay lái có thể tỉnh ngủ đúng lúc để “lèo lái con tàu đi”. Tôi có thử hỏi anh bạn đang lái xe cho tôi rằng anh có biết mục đích của các con cóc (markers) đó để làm gì không, thì anh trả lời rằng là hoàn toàn không biết. Tôi đề nghị anh lái tạt vào lề đường, anh làm thử thì khi xe chạy cán lên các con cóc, một loại tiếng động rồ rồ nổi lên từ các bánh xe và chiếc xe cũng run lên rầm rập. Một kiểu thiết kế khá hay. Dọc hai bên đường phong cảnh tươi mát nhưng cảnh quan đồng nội bị che lấp khá nhiều vì nhà cửa xây cất vô tội vạ dọc theo quốc lộ, nhà trệt, nhà lầu đủ màu đủ loại kiến trúc Tây, Tàu, Ta hỗn hợp.

Cầu cống trên đường từ Sài Gòn - Cần Thơ còn khá tốt, ít ra cũng nhìn từ bên ngoài. Các rào cản bằng thép cho đường vào cầu (Metal beam guard railings) đa số đều bị cắt giữa chừng để làm lối đi cho người bộ hành băng qua QL! (vi phạm nghiêm trọng qui tắc an toàn cho xe sử dụng QL).

Cầu Mỹ Thuận bắc ngang qua sông Tiền, được xây ở vị trí của bến phà quân đội cũ, dường như cũng là vị trí của đồ án đã được đề nghị trước năm 1975. Dự định là sẽ quay video từ trên phà lên cầu để biết là sẽ tích thu máy nếu sử dụng trên phà; làm tôi mất đi một cơ hội để thu hình cầu ở những vị trí thật tốt. Cầu được xây dựng là loại cầu treo, với dây cáp tỏa ra từ đỉnh 2 trụ thật cao (Cable-stayed Bridge), với hai đường vào cầu khá dài.

Cầu nhìn rất đẹp, hài hòa với cảnh trí chung quanh, với mây nước thiên nhiên trông khá hùng vĩ. Qua đến đầu bến phà phía Vĩnh Long, tôi nhờ anh bạn lái xe chậm lại để có thể chụp hình và quay phim cảnh cầu từ vị trí đầu cầu. Đơn vị thi công cầu đang thực hiện những bước cuối cùng để hoàn thành, có lẽ chỉ là những công việc lật vạt còn lại. Tiếc thay cầu nhìn từ vị trí đầu cầu thì thấy khá hẹp, làm hình dáng của cầu giống như một ngõ hẻm nhỏ, không tương xứng với chính diện của cầu!

Cầu chỉ xây cho 4 làn xe chính, (2 làn mỗi chiều) và vì là cầu treo nên sau này nếu đất nước phát triển, lưu lượng xe cộ

tăng lên nhiều hơn, tôi không nghĩ là cầu có thể mở rộng được nữa, chỉ có thể xây thêm cầu mới mà thôi. Tôi không hiểu tại sao không thiết kế và thi công theo giai đoạn; Bây giờ có thể xây trụ cầu với khả năng mở rộng cho 6 (hay 8) làn xe, nhưng chỉ xây dựng sàn cầu cho 4 làn xe mà thôi. Kinh phí sai biệt thì VN có thể gánh chịu, như vậy về lâu dài sau này sẽ tiết kiệm được rất nhiều vì không phải xây cầu mới.

Đến khi được dịp gặp một số bạn học cũ ở trường Công Chánh hiện nay đang còn làm việc ở VN thì được “quý ngài” cho biết rằng khổ lắm ông ơi, vì trước đây một số người và cơ quan khi có các dự án được nước ngoài đầu tư hay viện trợ thì hay tìm cách sửa đổi này nọ để thừa dịp... thế nên nay đa số các công trình do nước ngoài viện trợ đều có điều kiện là viện trợ trọn gói, có nghĩa là nếu chịu thì để y như vậy để thi công, còn ngược lại thì... thôi!” Rõ khổ, thật là chính mình hại ta, lại còn bị mang tiếng!

Xe đã qua khỏi bến Bắc Mỹ Thuận và chạy về Cần Thơ mà tôi vẫn còn suy nghĩ lan man về “Chuyện 1 chiếc cầu... mới xây”, cây cầu treo đầu tiên của đất nước. Giá mà không có chiến tranh tương tàn, không có bom rơi đạn lạc, không có đập mô phá cầu, thì có lẽ bây giờ đất nước VN ta đã có không biết bao nhiêu cây cầu như thế này rồi!!!

LÊ QUANG TIÊM